

दिक्मेव तदाविजनेषु आर्षे प्रयोगे कश्चित् एकार्थेऽपि
लुक् । “लोक्” विक्कृष्टपुनरेवति गोकुलं च” भा०
२।२।१२ “गोकुलं गोकुलवाविजनेषु” श्रीधरः
गोकुलिवा वि० गोर्नेत्यस्य कुलः संस्थानमत्र । १।कैकरे। गवि
पङ्कस्यगव्यां कुलिङ्गः ऊडद्वय । २।पङ्कस्यगव्युपेक्षके च
मेदि०।

गोक्षत् न० १२०। १।गोमये २।गया चरिते ति० ।

गोक्षोडक पुंस्त्री गवि क्षोड इव कायति कै-क । सुशुतोक्ते
प्रतदख्यभेदे कपोतादिगणे “कुलिङ्गगोक्षोडकेत्या-
द्युक्ता “प्रतदाः” इत्युक्तं सुशुतेन ।

गोखा स्त्री गां भूमिं खनयनया खन-डा । नखे पाठा-
न्तरे क्रोडादिषु पाठात् स्वाङ्गत्वेऽप्युपसर्जने न डोष्
गोखु(खु)र पुं० गोः पृथिव्याः खु(खु)र इव । खनामख्यति
श्रुपभेदे । तत्पययिगुणाद्युक्तं भावप्र०

“गोचुरः चुरकोऽपि स्यात् त्रिकण्टः स्वाडुकण्टकः । गो-
कण्टको गोचुरको वनशृङ्गाट इत्यपि । मूलं कपात्र
दंष्ट्रा च तथा स्वादिगुणव्यक्ता । गोचुरः शीतलः
स्वादुर्वल्लहृ वस्त्रियोधनः । मधुरो दीपनो दृढः पुष्टि-
दद्यात्सरीरहरः । प्रमेहश्वासकार्शःकण्ठहृद्द्वोग वात-
हृत्” ।

इ च लघुपञ्चमूलान्तर्गतोदशमूलान्तर्गतश्च यथाह तत्रैव
“शालपण्णीं पृथ्निपण्णीं वात्सीकी कण्टकारिका । गोचुरः
पञ्चभिश्चैतैः कनिष्ठं पञ्चमूलकम् । पञ्चमूलं लघु स्वाडु
बल्यस्मितानिलापहम् । नालुष्णं हृंहृणं पाहि च्वर
श्वासशरीरप्रशुत्” “उभाभ्यां पञ्चमूलभ्यां दशमूलसदा
हृतम् । दशमूलं त्रिदोषघ्नं श्वासकाशशरीरजः ।
तन्द्राशोथञ्चरानाङ्गपार्श्वपीडाऽरुचोर्हरेत् ।”

गोचुरिः इकारान्तोऽपि तत्कार्थं शब्दरूपोऽप्युक्तः ।

गोगोयुग न० गवोर्द्वित्वम् गो+द्वित्वे गोयुगम् । गवोर्द्वित्वे ।
गोगोष्ठ न० गोः स्थानम् गो+स्थाने गोष्ठम् । गवां स्थाने ।
गोगोष्ठि स्त्री गौर्गृष्टिः जात्या समासे परनिपातः । सज्ज-
प्रसृतायां गवि सि०कौ०।

गोग्रन्थि पु० गोजातो ग्रन्थिः । १।करीषे । गोर्ग्रन्थिर्यत् ।
२।गोष्ठस्थाने । ३।गोर्ग्रन्थिरिव । गोजिह्वकोपधौ मेदि०।

गोघ्न ति० गां हन्ति घ्न-क इत० । गोघ्नन्ति । तद्व्रतं
मनुना दर्शितं यथा

“उपपातकसंयुक्तोगोघ्नोभासं यवान् पिबेत् । कत-
वापोवसेहोष्ठे चर्मणा तेन संहतः । चतुर्थकालमश्रीयाद-

क्षारलवणं मितम् । गोमूत्रेण चरेत् स्नानं द्वौ मासौ
नियतेन्द्रियः । दिवानुगच्छेत्तागास्तु तिष्ठन्मूर्ध्नि रजः
पिबेत् । शुश्रूषित्वा नमस्कृत्वा रात्रौ वीरासनं वसेत् ।
तिष्ठन्तीष्वनुतिष्ठेत्तु व्रजन्तीष्वनुव्रजेत् । आसीनास्तु
तथासीनोनिवतोषीतमत्सरः । आतुरासभिगन्तां च
चौरव्याघ्रादिभिर्भयैः । पतितान् पङ्कमग्नान् वा सर्वप्राणै-
र्विमोचयेत् । उष्यो वर्धति शीते वा मारुते वाति वा
भृगम् । न कुर्वीतात्मनस्त्यागं गोरकृत्वा तु शक्तितः ।
आत्मनो यदि वान्धेषां गृहे चेत्वे स्थलेऽथवा । भक्ष-
यन्तीं न कथयेत् पिबन्तं चैव वत्सकम् । घनेन वि-
धना यस्तु गोघ्नो गामनुगच्छति । स गोहत्याकृतं पापं
त्रिभिर्मासैर्व्यपोहति । वृषभैकादश गाव दद्यात् कुच-
रितव्रतः । अविद्यमाने सर्वस्वं वेदविद्वद्गोनिवेदयेत् ।
“गोघ्नवत् विहितः कल्पस्यान्द्रायणमद्यापि वा” प्रा०त०
स्मृतिः । गोर्हन्यतेऽसौ सम्प्रादाने क । २।यतिधिभेदे
तस्यागमने हि मधुपर्कार्थं गोहननं विहितम् “महोत्सं
वा महाजं वा ओत्विषाय प्रकल्पयेत्” इति स्मृतेः
कसौ तु तन्निषेधः “मधुपर्के पशोर्बधः” इत्यादित्यपु-
राणे कलिवर्षेषु तस्योक्तेः ।

गोघृत न० गोः पृथिव्या इतमिव शस्य पोषकत्वात् । १।दृष्टि-
जले त्रिका०। इत०। २।गव्ये इते च

गोचन्दन न० गोशीर्षाख्यं चन्दनम् शा०त०। गोशीर्षाख्ये च-
न्दने “गोचन्दनामोद्भिनिकामधुकमालिकं मधु । सुवर्ण-
मिति संयोगः पेयः सौभाग्यमिच्छता” सुश्रुतः

गोचर पु० गायः इन्द्रियाणि चरन्त्यस्मिन् नि०अच् । १।इन्द्रि-
यवेद्ये रूपरसदो विषये । एकैकेन्द्रियविषयाश्च शब्दाद-
यस्तत्र ओत्वस्य शब्दो विषयः, एवं त्वचः स्पर्शः, नेत्रस्य
रूपम्, जिह्वाया रसः, घ्राणस्य गन्धः । २।ज्ञानमात्र-
विषयेऽपि “सदसत्संशयगोचरोदरी” मैष० “अथाङ्ग-
मनसगोचरम्” वेदा०सा० गोचरत्वं ज्ञाननिर्हृपिता
विषयता सा च स्वरूपसम्बन्धविशेषः । कर्त्तरि अच् ।
३।भूमिचरे ति०। गावश्चरन्त्यस्मिन् अच् । ४।गवां प्रचा-
रवनादौ, “उपारताः पश्चिमरात्रगोचरात्” किरा०
५।गन्तव्यदेशे “इन्द्रियाणि हयानाङ्गविषयांस्तु गोचरान्”
कठोप० ६।देशमात्रे, “ज्ञानवृत्ति समस्तस्य जन्तोर्विषय-
गोचरे” देवीमा०। ७।गवां व्योमगतिमतं यज्ञाणां
चरः भावे अच् । गतिभेदे च “गोचरे वा विलम्बे-
वा ये यज्ञारिष्टक्षकाः” ज्यो० सनिभिद्यतया